

Zorkóczy Béla

műszaki oktatóterem

Zorkóczy Béláról nevezték el aki gépészmérnök és egyetemi tanár.

18-19 évesen olasz frontra került az első világháborúban, ahol hadifogságba került . Miután visszatért gépészmérnöki diplomát szerzet. Végzés után az egyetem *Mechanikai Technológiai Tanszékén* maradt tanársegédként, majd 1932-től 1934-ig adjunktusként. Első publikációja - *A hegesztés technológiája és korszerű alkalmazása* - 1930-ban jelent meg a *Magyar Anyagvizsgálók Közleményeiben*. 1934-ben a Hubert és Sigmund Acél- és Fémárugyár (a mai Kőbányai Vas- és Acélöntöde elődje) gyárfőnöke lett, 1937-ben műszaki igazgató, majd 1941–1944 között **vezérigazgatója** volt. Ipari tevékenysége mellett továbbra is előadott az egyetemen. 1945-ben a Csonka Gépgyárban dolgozott, ahol elindította a könnyűfém-dugattyúk gyártását (a Vörös hadsereg számára). 1945-től a Magyar Gyufaipari Rt.-nél műszaki igazgató volt.

1950-ben rövid ideig a *Vasipari Kutató Intézetben* volt osztályvezető, majd a miskolci *Nehézipari Mechanikai Technológiai Tanszékének* alapító **tanszékvezetője** lett. Ezt a munkakörét egészen 1969-es nyugdíjazásáig betöltötte. Közben ezzel párhuzamosan - 1962 és 1966 között - a *Vasipari Kutató Intézet* tudományos tanácsadója is volt. 1957-ben szerezte meg a műszaki tudományok kandidátusa címet, akadémiai doktori címét 1976-ban, posztumusz kapta meg. Kiemelkedő szakmai munkájáért 1956-ban **Kossuth-díj** kitüntetést, 1958-ban Bánki Donát-díjat kapott. Érdemeit 1974-ben a *Nehézipari Műszaki Egyetem* tiszteletbeli doktori címmel, a BME **aranydiplomával** ismerte el. Emlékére a **Hegesztési Szakosztály** 1983-ban Zorkóczy Béla-emlékérmet alapított. A *Miskolci Egyetem* aulájában áll mellszobra, Lakatos Pál Sándor alkotása. 1994-ben Kecskeméten is avattak szobrot tiszteletére.

Institute of Welding magyar bizottságának elnöke, illetve igazgatótanácsának tagja volt.